

هندي‌های غير فوتبالی و عاشق ادويه

روايت‌هايي اختصاصی از سبک‌زنگي مردم دومين کشور پر جمعيت دنيا که کرونا در آن بيداد می کند و برای اولين بار در ليگ قهرمانان آسيا نماينده دارد

مهسا گسوی | روزنامه‌نگار

پرونده

تصور ما از کشور هند مربوط می‌شود به غذاهای تند، لباس‌های رنگارنگ، پوشیدن ساری‌و معروف‌ترین جای دیدنی آن یعنی تاج محل، برای بعضی دیگر مان هند کشور عشاق، سینما، فیلم و بالیوود است. امکان ندارد تا به حال یک فیلم هندی دیده باشید و دل‌تان نخواهد به این کشور پر از رنگ سفر کنید و مردم خونگرم و مهربان و دیدنی‌های مبهوت‌کننده‌اش را از نزدیک ببینید. البته هند این کشور رویایی با آن تصویر ذهنی ما که در فیلم‌ها دیده‌ایم کمی متفاوت است. این روزها، پرسپولیس یکی از نماینده‌های فوتبال کشورمان در لیگ قهرمانان آسیا به هند رفته تا مسابقاتش در گروه F را انجام دهد. همچنین هند رکورد مبتلایان به کرونا در یک‌شبه‌نروز در جهان را شکسته چون به ۳۳۰ هزار مبتلارسیده و حالا نوع هندی کرونا، جهان را تهدید می‌کند. به همین بهانه، در پرونده امروز زندگی‌سلام به کمک دکتر «علی سمیع» که دو سال در هند زندگی کرده و روایت‌هایی کمتر شنیده شده از شیوه زندگی مردم دومین کشور پر جمعیت دنیا دارد، سفری کاغذی به این کشور می‌کنیم تا با عادات، رفتار، دیدنی‌ها و خوراکی‌های کمتر شناخته شده این کشور آشنا شویم و اطلاعات بیشتری درباره آن کسب کنیم.

دیدنی‌های هند، از شمال تا جنوب

هند کمی بیشتر از دوبرابر ایران است و جاهای دیدنی بسیاری دارد.

📍 شمال هند| معروف‌ترین دیدنی‌های این کشور مربوط به شمال هند است. قلعه سرخ، مسجد جامع دهلی، مقبره همايون، منار قطب، چاندای چوک و معبد نیلوفرآبی از مکان‌های دیدنی دهلی است. شهر افسانه‌ای اگرآبا بنای معروف تاج‌محل که مقصد هر جهانگردی در هند است. شهر راجستان به معنای سرزمین پادشاهان از دیگر مکان‌های دیدنی هند است. این شهر شامل تعداد زیادی قلعه تاریخی، بناها و آثار معماری شگفت‌انگیز و عمارت‌های پرشکوه است. همگی دیدنی‌های شمال هند هستند.

📍 جنوب هند| جنوب این کشور نسبت به شمال آن، مکان‌های دیدنی بکرتری دارد. ایالت کارناتاکیکی از آن‌هاست. نام این ایالت از کلمه کارون دو (Karunadu) که به معنی سرزمین بلند است، گرفته شده. کارناتا کادر بخش غربی فلات دکن و در کنار دریای عرب واقع شده است. این ایالت دارای مکان‌های دیدنی مثل باغ‌شهر در شهر بنگلور و شهر میسور است که به دلیل برگزاری جشنواره معروف دسارای در آن‌جا، بسیار مشهور است. دسارای میسور، یک جشنواره پادشاهی است که در آن پیروزی نیکی بر پلشتی را جشن می‌گیرند و بازدید کنندگان زیادی از دیگر کشورها هم دارد. دیگر شهرهای این ایالت مانند بیلور، هالی بیدو و هامپی معابد با شکوه و شگفت‌انگیزی دارد و جزو مکان‌های دیدنی تاحدودی بکر جنوب هند محسوب می‌شوند. شما در هامپی می‌توانید بقایایی از بزرگ‌ترین امپراتوری‌های گذشته، یعنی امپراتوری ویجایانگارا را مشاهده کنید.

شهر باستانی مادورای هم در جنوب هند واقع شده که بیش از چهار هزار سال قدمت دارد. بازدید از این شهر به یک دلیل ارزش دارد: معبد مینا کشی که قدمتی بسیار زیاد دارد. مینا کشی شامل ۱۴ برج و دروازه با طرح‌های پیچید، سالن‌های پر از ستون‌های کنده‌کاری شده و مجسمه‌های رنگارنگی است که نشان‌دهنده داستان‌های اسطوره‌ای و صحنه‌هایی از کتاب‌های هندوست. کراالا جاذبه دیگری از جنوب هند است که در حقیقت به معنای سرزمین نارگیل هاست و طبیعت جذابی دارد.

دهوتی و ساری، پوشش هندی

آداب و رسوم هندی‌ها برای پوشش با لباس و پارچه‌ای رنگارنگ به نام ساری شناخته می‌شود. لباسی که تقریباً تمام زنان هندی می‌پوشند و گاهی بسیار هم‌گرا هستند. مردان هند هم لباسی به نام دهوتی می‌پوشند که در واقع نوعی شلوار شبیه به شلوار سنبدادی است و بیشتر نوعی پارچه است که شبیه شلوار بسته می‌شود. آقایان همچنین انواع پیراهن‌ها را می‌پوشند، پیراهن‌های کوتاه اما گشاد، پیراهنی بلند به نام آچکان که همانند مانتو بوده یا انواع شروانی که با بهترین پارچه‌های ابریشمی دوخته می‌شوند. در خور ذکر است که «کورتا» لباس نسل جدید هندوستان است که هم مدل زنانه و هم مردانه دارد.

ZENDEGI - SALAM

ضمیمه روزنامه خراسان

یک شنبه • ۵ اردیبهشت ۱۴۰۰
۱۲ رمضان ۱۴۴۲ • ۲۵ آوریل ۲۰۲۱
شماره ۲۰۶۴۴

۱۸۶۴

هندي‌ها مردم شکمويی

هستند

شاید برای‌تان جالب باشد که بدانید مردم هند در مقابل چشیدن غذاهای جدید، خیلی انعطاف‌پذیر عمل می‌کنند و اصلاً مثل بعضی از ما نیستند که همیشه چند غذای ثابت در وعده‌های غذایی‌مان گنجانده شده است. آن‌ها علاقه زیادی به غذاهای عربی و ایرانی دارند.

📍 برپانی، معروف‌ترین غذای ملی هند

معروف‌ترین غذای ملی هندیک غذای حیدرآبادی معروف به نام برپانی است که با برپانی اصفهان، کاملاً متفاوت است. این غذا با برنج و با گوشت بز یا جوجه درست می‌شود و بسیار تند است. به این نکته هم کمتر اشاره شده که میزان تندی غذاهای هندی در هر قسمت از این کشور متفاوت است. به همین دلیل است که غذاهای جنوب هند بسیار تندتر از شمال هند است. برپانی در حقیقت از زمان پادشاهان ایرانی (اکبر و شاه جهان) در هند به این کشور آمده است. آن‌ها با برنج هندی و قرمه ایرانی غذایی تلفیقی درست می‌کنند که ریشه ایرانی دارد.

📍 حلیمی که شبیه شله مشهدی است!

همچنین هندی‌ها غذایی دارند به نام حلیم که ریشه ایرانی دارد، غذایی است با پیشینه تاریخی که به کشور ما برمی‌گردد که البته مثل حلیم ایرانی نیست و بیشتر به شله مشهدی شباهت دارد و بسیار گران است و با گوشت قوچ درست می‌شود.

📍 سمبوسه‌ای که از ایران رفته هند و برگشته

سمبوسه بنگالی هم از معروف‌ترین غذاها در هند است. گفته می‌شود این غذا هم ریشه ایرانی دارد و از کشور مابه‌هند رفته و با ادویه زیاد به شکل هندی‌اش درآمده و دوباره به ایران برگشته است.

📍 تنوع زیاد غذاهای گیاهی در هند

غذاهای گیاهی در هند تنوع زیادی دارد و بسیار لذیذ و خوشمزه طبخ می‌شود. شاید اگر تنوع و دستور پخت غذاهای گیاهی هندی در ایران و بقیه جهان به کار برده شود، نصف مردم دنیا گیاه‌خوار شوند! مموس momos و مگی maggi از غذاهای نودل مانندی هستند که از بلوک شرق به هند آمدند و طرفداران زیادی دارند زیرا هم سریع درست می‌شوند و هم خوشمزه هستند. همچنین هندی‌ها غذاهایی شبیه حلواي ما دارند به نام کسری بات kesribath که به عنوان صبحانه یا عصرانه می‌خورند و بسیار خوشمزه و معروف است.

📍 طبخ متفاوت غذا در این کشور

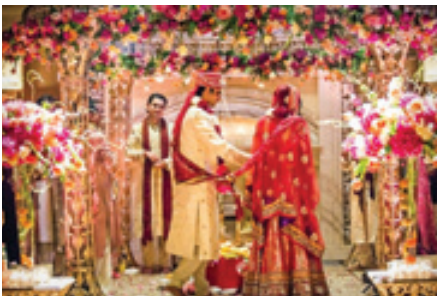
همان‌طور که می‌دانید مصرف فلفل در غذاهای هندی بسیار بالاست اما تفاوت غذاهای هندی محدود به فلفل نمی‌شود آن‌ها عادت دارند از ادویه‌های زیاد و مختلفی در پخت غذا استفاده کنند. برای مثال آن‌ها عادت دارند حبوبات و سبزیجات را بپزند و با ادویه بخورند، شاید همین استفاده از ادویه است که باعث می‌شود غذاهای این کشور جزو خوشمزه‌ترین غذاها در دنیا باشد. سرخ کردن یکی دیگر از ترندهای طبخ غذاهای هندی است و معمولاً از روغن پالم و روغن خردل برای سرخ کردن استفاده می‌کنند. نکته جالب درباره غذاهای سرخ‌کردنی هند این است که اصلاً مثل غذاهای ماسنگین نیستند. احتمالاً نوع روغن استفاده شده در غذاهای هندی و ادویه زیاد دلیل این اتفاق باشد.

پدر عروس هم باید جهیزیه

بدهد، هم طلا و خودرو

مراسم جشن ازدواج در هند تا حدودی شبیه به همان چیزی است که در فیلم‌های بالیوودی به تصویر کشیده می‌شود، حال‌آن‌قدر که مراسم همه در باغ‌ویلاهای اختصاصی و فوق‌لاکچری برگزار شود اما معمولاً مراسم عروسی در هند بسیار پرهزینه است. ممکن است پدری از لحاظ مالی بسیار ضعیف باشد اما توجه به سنت‌های ازدواج در هند باید به دخترش علاوه بر دوری (جهیزیه)، هدایا، پیشکش، طلا و خودرو هم بدهد. بنابراین برای ازدواج یک دختر در هند باید خرج‌های هنگفتی انجام داد. شاید به دلیل همین سنت‌های غلط باشد که برخی از مردم این کشور بعد از فهمیدن جنسیت بچه در سونوگرافی، اقدام به سقط جنین دختر خود می‌کنند و دولت سونوگرافی را در بسیاری از نقاط هند ممنوع کرده است تا جلوی این رفتار اشتباه گرفته شود. البته چند وقتی است که پوشش‌هایی برای مبارزه با برگزاری مراسم پرهزینه عروسی تشکیل شده و جوانان امروزی هند خواستار حذف هزینه‌های سرسام‌آور عروسی در این کشور هستند اما معمولاً تغییر یک فرهنگ، چیزی نیست که یک شبه اتفاق بیفتد.

عادات عجیب و غریب فوتبال دیدن هندی‌ها

آن‌ها اجازه نشستن در هنگام تماشای بازی به خصوص رقابت‌های حساس و مهم را به مردهای هندی نمی‌دهد و همین باعث می‌شود مثل رانندگی‌شان فوتبال را هم پرسرو

صدا و با هیجان بالایی دنبال کنند. هندی‌ها معمولاً در زمان تماشای بازی، تنقلات مصرف نمی‌کنند و مثل ما ایرانی‌ها تخمه یا چیز دیگری نمی‌خورند. فوتبال دوستان این کشور تر جیح می‌دهند تمام تمرکزشان را بر تماشای فوتبال بگذارند و بدون خوردن چیزی فقط فوتبال ببینند تا هیچ صحنه‌ای اتفاقی از بازی نباشد که از دست‌شان برود.

صدای بوق ممتد

در این جا

گوش‌خراش نیست!

اگر در خیابان‌های هند قدم بزنید، متوجه میزان عجله و استرس بالا در مردم خواهید شد. کافی است فقط به رانندگی آن‌ها دقت کنید. برخلاف ایران، بوق زدن در آن‌جا کاملاً عادی است و صدای ممتد بوق رانندگان اصلاً برای بومی‌ها گوش‌خراش به نظر نمی‌رسد. حتی زمانی که چراغ قرمز و راننده مجبور به رعایت قوانین و توقف است، باز هم دست بعضی از رانندگان از روی بوق برداشته نمی‌شود. یاد در نزدیکی صبح زمانی که کمتر کسی در خیابان‌هاست، باز هم صدای بوق خودروها را خواهید شنید. البته یکی از دلایل بوق زدن‌های پیاپی وجود حیواناتی مثل گاو، میمون و سگ در خیابان‌های این کشور است. بنابراین رانندگان با زدن بوق سعی در آگاه کردن این حیوانات دارند اما دلیل رانندگی بد هندی‌ها هر چه باشد، باعث شده رتبه اول در نقض قوانین در هنگام رانندگی در جهان را از آن خود کنند. مسئله‌ای که هر گردشگری به محض ورود به این کشور با آن مواجه خواهد شد.

طبقه‌بندی جامعه هندو

یکی از نکات جالب درباره این کشور، زندگی کردن مردم با ادیان مختلف در کمال صلح در کنار یکدیگر است. البته به طور قطع اداره کردن چنین کشوری با این شرایط خاص، سخت به نظر می‌رسد اما دیدن مردم مسیحی، زرتشتی، بودایی، هندو و مسلمان که در کنار هم با صلح و آرامش زندگی می‌کنند، ستودنی و جذاب است. بنابراین شما ممکن است هم‌زمان معبد، مسجد، کلیسا و مانستری (محل عبادت بودایی‌ها) را در زمان گردش در یکی از خیابان‌های این کشور در کنار هم ببینید. همچنین این همبستگی در نام‌گذاری اسم خیابان‌ها هم رعایت شده و شما اسم‌های خاص مربوط به ادیان را بر خیابان‌های مختلف این کشور مشاهده می‌کنید. با این حال، حکومت هندوستان، هندو را به عنوان مذهب رسمی می‌شناسد که دارای ۴ دسته طبقه‌بندی اجتماعی یا ورن است: ۱ – طبقه Brahmins (برهمنان) که طبقه روحانیون و دانشمندان است، ۲ – طبقه Ksatriya (کشاتریاها) که طبقه جنگاوران و سلاطین است، ۳ – طبقه Vaisyas (وایشیاها) که طبقه بازرگانان، صنعتگران و کشاورزان است و ۴ – طبقه Shudras (شودراها) که طبقه کارگران است. شایان ذکر است هر فردی که در این چهار دسته طبقه‌بندی نشود، دالیت محسوب می‌شود.

کشوری که زبان رسمی ندارد

کشور صحبت می‌شود، مهم تلقی می‌شود. با وجود این، گفته می‌شود که بیشتر مردم هند به زبان هندی صحبت می‌کنند. تصویری که اشتباه است! جدای از این زبان، اگر تمام این سرزمین پهناور را بگردید، با ۲۲ زبان متفاوت دیگر روبه‌رو خواهید شد که هر یک از آن‌ها را می‌توان زبان رسمی هند دانست. اما هر هندی معتقد است اولین زبان، زبان مادری و زبان دومش انگلیسی است. بر طبق گفته روزنامه تایمز هند، ۵۹ درصد از مردم این کشور، به دیگر زبان‌های رایج در هند صحبت می‌کنند.

از مهم‌ترین آداب و رسوم هندی‌ها که در حقیقت شکل‌دهنده فرهنگ مردم این کشور است، زبان و لهجه‌ای است که مردم این کشور با آن سخن می‌گویند. در نقشه کامل هندوستان می‌توانید حدود ۲۸ استان را بشمارید که مجموع به هفت قلمروی متفاوت از نظر فرهنگی و اداری تقسیم شده‌اند. یکی از نکات سفر جالبی که در تور هند با آن روبه‌رو می‌شوید، نداشتن زبان رسمی است. در واقع دیوان عالی کشور هند در سال ۲۰۱۰ اعلام کرد که هندوستان هیچ زبان رسمی ندارد و به این شکل تمام زبان‌هایی که در این